

Expropriationer til Jernbaner: Dette veed jeg ogsaa meget godt, men der foretager Kommissionen først en Mægling, og i de fleste Tilfælde bliver Sagen under denne Mægling afgjort ved Overenskomst med vedkommende Stadelidende, hvilket derimod ikke er Tilfældet her; her bliver Loven strax anvendt. Naar Landvæsenkommissionen tilfaldes, paaligger det den ikke, saaledes som det i mange Tilfælde paaligger Domstolene, først at prøve Forlig, men den har strax at afgive en Kjendelse, og naar den afgiver denne Kjendelse alene efter sit Egen, kan jeg ikke se rettere, end at der, især med Hensyn til Spørgsmaal, som angaa Eiendomsretten, kan indtræffe mange Tilfælde, hvori Landvæsenkommissionens Dom kan blive høist farlig for vedkommende Eier. Jeg vil gjerne indrømme Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem fremførte om, at Landvæsenkommissionen har Afgjørelsen i Henseende til Skadens Størrelse og Erstatningsspørgsmaalets Grændser; men Sagen er en anden, naar der, som jeg før fremhævede, er Spørgsmaal om, hvorvidt alle de Stadelidende faae Erstatning, og om de Stadelidende faae al den anden Ret, de kunne fordræ, f. Ex. Ret til fornyden Veis- og Vandforbindelse. Jeg kan ikke indse, at Loven indeholder tilstrækkelig Betyggelse for, at de Vedkommende faae den Ret, som i saa Henseende tilkommer dem, og jeg skal derfor endnu engang fraraade Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 4, da jeg dog i de Bestemmelser, som efter dette Forslag skulde udgaa, ser en lille Smule Betyggelse for de vedkommende Stadelidende.

Steenstrup: Jeg skal begynde med at sige, at jeg af mine Medforslagsstillere er bemyndiget til at tage Forslaget under Nr. 6 tilbage, hvorved altsaa Nr. 7 bortfalder af sig selv.

Da Ingen optog de saaledes frasaldne Forslag, vare de bortfaldne.

Steenstrup: Hvad angaar Forslagene under Nr. 1 og Nr. 3, da vil jeg overlade ærede Medlemmer at stemme for hvilket de bedst synes, thi Sagen er den, at hvad vi anse for det bedste, anser den ærede Minister ogsaa for det bedste, men vi anse det ikke for det bedste af de samme Grunde, saa det er Sasard, hvilket der er det bedste, men det er ogsaa næsten ligegyldigt, hvilket man vælger. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 8 skal jeg hævde, at det er umuligt for Nogen i Thinget, den ærede Minister indbessattet, at forklare og godtgjøre, hvorledes man, naar Stormfloden har borttaget ikke alene Enden af vedkommende Dige — her er ikke Tale om et nyt Dige, men om det Dige, som den ærede Minister gjør Forslag til at redde — altsaa har borttaget ikke alene Enden af vedkommende Dige, men til-

lige Enden af den Mands Mark, hvortil Diget støtter sig, og denne Mand ikke er den samme som Digets Eier, kan hjælpe sig med den ærede Ministers Forslag under Nr. 8, thi man kan ikke komme til den Grund, hvorpaa man skal lægge den Jord, den ærede Minister vil indrømme Ret til at tage, med mindre man udvider Forslaget ved at vedtage Underendringsforslaget, der nu har været diskuteret frem og tilbage; men det skal jeg tilsidst erklære, jeg stemmer mod Loven i hvilkensomhelst Skikkelse den faar, fordi det er min fuldstændige Mening, at den ikke bør komme ud, som den er.

Hindenburg: Jeg skal kun gjøre den korte Bemærkning, at den Sikkerhed, som det ærede Medlem for Ringkjøbing Amt's 3die Balgkreds (S. Madsen) savner, findes i Loven, naar den sammenholdes med Loven af 30te December 1858, der er den almindelige Lov, som fastsætter Fremgangsmaaden for Landvæsenkommissioner. Det hedder nemlig i denne Lovs § 8 som almindelig Regel, at Landvæsenkommissionen har at søge Sagen afgjort ad den mindelige Overenskomsts Vej; saaledes at altsaa mindelig Afgjørelse vil blive forsøgt i de Sager, hvorom der her bliver Spørgsmaal. Dernæst hedder det yderligere i § 21, at for saa vidt det findes, at Landvæsenkommissionen har afvist en Sag, som ligger indenfor dens Omraade, kan Paaante sse til Overlandvæsenkommissionen og til Højesteret. Skulde altsaa Nogen anse sig forurettet derved, at Landvæsenkommissionen har erklæret den Skade, han lider, for ikke at være af den Art, som Landvæsenkommissionen har Berettigelse til at tillægge ham Erstatning for i Henhold til den Lov, der her forhandles, altsaa at Landvæsenkommissionen afviser hans Paaastand, saa indeholder Loven af 1858 Hjemmel for, at Overlandvæsenkommissionen og derefter Højesteret tager det Spørgsmaal under Paafjendelse, hvorvidt den Paagjældende er uretlig afvist med sin Erstatningspaaastand. Den Garanti, som det ærede Medlem søger, findes altsaa i Loven, hvad enten det Forslag, for hvilket jeg har tilladt mig at føre Ordet, vedtages eller ikke.

S. Christensen: Jeg vil underrette det ærede Thing om, at jeg til de Forslag, ved hvilke mit Navn findes, staar i den selv samme Stilling, som det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Balgkreds (Bojzen). Jeg har anset det for almindelig Praxis at støtte ethvert Forslag til at komme frem til 3die Behandling, da Diskussion ikke kan komme i Gang om det, naar det ikke kan blive stillet. Jeg er imidlertid aldeles fri for at have nogen videre Interesse af disse Forslags Vedtagelse. Hvorfor jeg nærmest har begjært Ordet, er for at impægaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Balgkreds (Hindenburg) i enkelte